

CUPRINS

PRIMA CONFERINȚĂ, Kristiania (Oslo), 16 mai 1923	7
Despre elementele ființiale componente ale omului, în special despre trupul astral și Eu în perioada dintre adormire și trezire, și la trecerea prin lumea spirituală între moarte și o nouă naștere. Devenirea cosmică a omului și devenirea umană a Cosmosului.	
A DOUA CONFERINȚĂ, 17 mai 1923	25
Viața de după moarte în sfera lunară și în sfera solară. Trupul spiritual al sufletului. Trupul omului, un „templu al zeilor”. Formarea unei noi existențe pământești. Mersul, vorbirea și gândirea: imagini ale vieții divin-spirituale.	
A TREIA CONFERINȚĂ, 18 martie 1923	44
Relațiile temporale și spațiale diferite pentru trupul fizic și cel eteric pe de o parte, și trupul astral și Eu pe de altă parte. Ajutorul lui Christos ca intermediar al Ordinii morale a lumii în timpul somnului omului. Intervenția celei de-a treia Ierarhii în învățarea mersului, a vorbirii și a gândirii de către copil.	
A PATRA CONFERINȚĂ, 19 mai 1923	61
Sufletul omenesc tripartit. Vorbirea și gândirea în raporturile lor cu destinul trecut și cel viitor al omului. Deosebirea dintre știința obișnuită și știința spirituală.	
A CINCEA CONFERINȚĂ, 20 mai 1923	80
Modificări ale ființei omului în evoluția omenirii de la epoca proto-hindusă până în epoca actuală de cultură. Fapta lui	

CUPRINS

Christos și enigma morții în evoluția omenirii. Sărbătoarea
Înălțării la Cer și misterul Rusaliilor.

A ȘASEA CONFERINȚĂ, 21 mai 1923	101
Anotimpuri, sărbători ale anului și relația lor cu omul. Necesitatea unei sărbători a lui Michael drept corelat al sărbătorii Învierii de Paști.	
CONFERINȚĂ, 17 mai 1923, după-amiază	126
Cu prilejul întemeierii Societății Naționale Norvegiene. Misterul de pe Golgota înlocuiește vechiul mit solar misterial. Rusaliile cosmice, mesajul antroposofiei. Misteriul lui Christos.	
Note	141

PRIMA CONFERINȚĂ

Kristiania (Oslo), 16 mai 1923

Aș dori să răspund la cuvintele cordiale ale domnului *Ingerö*¹ prin aceea că vă asigur că am cea mai profundă satisfacție să vă pot vorbi din nou în astfel de conferințe interne despre aspecte antroposofice. Mi-a fost deja îngăduit să dezvolt în repetate rânduri aici, în Norvegia, în diferite cicluri de conferințe, adevăruri antroposofice cu efect adânc. Aici mi-a fost îngăduit să țin acel ciclu de conferințe² care continuă să stea în fața sufletului meu, despre sufletele popoarelor europene, și tot aici mi-a fost îngăduit să mă refer și la alte adevăruri antroposofice. Aceasta se datorează condițiilor deosebite prin care Norvegia – după cum mi-a fost îngăduit să caracterizez și în alte ocazii – se află oarecum într-un punct remarcabil al dezvoltării civilizației europene și că viitorul Europei va avea foarte multe de așteptat chiar de la Norvegia.

Dar în aceste cuvinte de profundă satisfacție îmi este îngăduit să încadrez și alte cuvinte. Aceasta pentru că acum, iubiții mei prieteni, când vorbesc despre antroposofie vechilor prieteni antroposofi, în fundal se află realmente tristul eveniment al nopții de Sfântul Silvestru dintre anii 1922 și 1923. Mulți dintre prietenii noștri norvegieni au văzut Goetheanumul, și mulți prieteni norvegieni au lucrat cu dăruire timp de zece ani la acest Goetheanum – în răstimpul în care